

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Farma Božice, s.r.o.**, IČO: 01811738
sídlem Kšírova 616/242, 619 00 Brno
zastoupen Mgr. Lenkou Němcovou, advokátkou
sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**,
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2021, č. j. 66815/2020-MZE-14132, sp. zn. 8RV25661/2020-14132, ve znění opravy provedené rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 6. 2021, č. j. MZE-35445/2021-14132, sp. zn. 8RV25661/2020-14132

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

- I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, ve znění opravy provedené rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 6. 2021, č. j. MZE-35445/2021-14132, sp. zn. 8RV25661/2020-14132, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti výroku I. rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „SZIF“) ze dne 25. 3. 2020, č. j. SZIF/2020/0123408, sp. zn. 17/F1D/557/015512-UC1_O01, kterým byla zamítnuta jeho žádost o poskytnutí dotace na podopatření integrovaná produkce zeleniny a jahodníku v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření pro rok 2017; a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že dne 10. 5. 2017 doručil žalobce SZIF žádost o poskytnutí dotace (dále jen „žádost“) v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření pro rok 2017 na podopatření integrovaná produkce zeleniny a jahodníku, titul podopatření produkce zeleniny (C1), na kterém žadatelé plní podmínky podle § 15 nařízení vlády č. 75/2015 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálně-klimatických opatření a o změně nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení“). Dne 12. 12. 2017 byla u žalobce provedena fyzická kontrola na místě, o níž byl dne 16. 5. 2018 vyhotoven protokol (dále jen „kontrola na místě“). Žalobce proti kontrole nevzneshl žádné námítky. SZIF rozhodnutím ze dne 24. 8. 2018, č. j. SZIF/2019/0523849, sp. zn. 17/F1D/557/015512-UC1, žádost zamítl a vyřadil žalobce z podopatření integrovaná produkce zeleniny a jahodníku (dále jen „původní prvostupňové rozhodnutí“). Učinil tak mj. proto, že v roce 2017 potvrdily výsledky rozboru z odebraných vzorků zeleniny – papriky roční (dále též jen „paprika“), překročení mezní hodnoty obsahu některé z chemických látek obsažených v zelenině uvedené v části B přílohy č. 12 nařízení, a zároveň nedosáhly hodnoty obsahu některých chemických látek obsažených v zelenině uvedené v části C též přílohy, čímž byla porušena podmínka § 15 odst. 6 písm. f) nařízení. K odvolání žalobce žalovaný původní prvostupňové rozhodnutí zrušil rozhodnutím ze dne 4. 6. 2019, č. j. 29874/2019-MZE-14132 (dále jen „původní rozhodnutí žalovaného“), s tím, že odvolání shledal částečně důvodným, nikoli v částech souvisejících s paprikou roční. V souvislosti s paprikou roční žalovaný v původním rozhodnutí žalovaného uvedl, že: *„vzhledem k tomu, že odvolatel při kontrole na místě předložil rozbor vzorku papriky roční č. 26608 - Protokol o zkoušce č. 19375/2017, kterým byl zjištěn obsah olova 0,19 mg/kg, nebyla tato podmínka splněna. Toto nemůže zhojit ani opakovaně provedený rozbor. SZIF tak správně žádost o poskytnutí dotace na titul integrovaná produkce zeleniny zamítl.“* Dále konstatoval, že žalobce nesplnil podmínku zajistit rozbor za účelem zjištění obsahu minerálního dusíku před každým výsevem nebo výsadbou.
3. Následně SZIF vydal prvostupňové rozhodnutí, jehož I. výrokiem rozhodl tak, jak je uvedeno výše, a II. výrokiem rozhodl o vyřazení žalobce z podopatření integrovaná produkce jahodníku. Proti I. výroku prvostupňového rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal obdobně jako v žalobě. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V něm uvedl, že žalobce v rámci kontroly na místě předložil pět rozborů pro papriku, přičemž z rozboru vzorku papriky č. 26608 – Protokol o zkoušce č. 19375/2017 byl zjištěn obsah olova 0,19 mg/kg. U papriky je přitom maximální limit obsahu olova stanoven na 0,09 mg/kg. Nebyl tedy dodržen maximální limit pro obsah olova, nedošlo však ke snížení dotace, neboť hodnota olova sice limit stanovený v části B přílohy č. 12 nařízení překročila, ale nedosáhla hodnoty obsahu chemických látek uvedené v části C též přílohy. K odvolacím námitkám uvedl, že překročení limitu pro obsah chemických látek zjištěné při kontrole na místě nemůže nijak ovlivnit množství rozborů,

kteřé žalobce udělal. Konstatoval, že žalobce měl provést minimálně jeden odběr vzorků pro každý druh zeleniny z každých započatých 20 ha dílů půdních bloků, jelikož pěstoval papriku na 24,81 ha, měl povinnost udělat dva rozbor y z této plodiny. Žalobce sice předložil ke kontrole pět rozborů a pouze u jednoho rozboru byl překročen limit, to však nemůže mít vliv na kontrolní zjištění, nevyhovující rozbor nelze při vyhodnocení podmínek nařízení vlády nezohlednit. Vyšším počtem rozborů nelze nahradit plnění podmínek. Dále uvedl, že v souladu s § 15 odst. 6 písm. c) nařízení má žadatel zajistit před každým výsevem nebo výsadbou odběr vzorku půdy a jeho rozbor za účelem zjištění obsahu minerálního dusíku. Vzhledem k tomu, že žalobce při kontrole na místě předložil protokoly o rozboru půdy provedené až 19. 10. 2017, nebyla tato podmínka splněna.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě namítal, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a protože vychází ze skutkového stavu, který je v rozporu se správním spisem.
5. V *prvním žalobním bodě* odmítal, že by byl překročen limit obsahu olova v paprice, a tudíž že by došlo k porušení nařízení. Uvedl, že naopak byly splněny veškeré podmínky pro přiznání dotace. Konstatoval, že v průběhu roku 2017 provedl celkem pět rozborů papriky, přičemž čtyři z nich, stejně jako řada dalších rozborů provedených v předchozích i následujících letech, vykazovaly hodnoty značící splnění požadovaných hodnot olova. Byl proto přesvědčen, že hodnoty stanovené v nařízení byly u všech testovaných vzorků dodrženy. Jediný rozbor značící překročení povolených limitů pokládal za chybu v měření. Přesto přiložil k žádosti všechny provedené rozbor y, tj. i rozbor obsahující překročené hodnoty, předpokládal však, že SZIF uzná chybovost jednoho rozboru, která byla vyvrácena dalšími rozbor y. Uvedl, že vzhledem k možnosti chybovosti jednoho rozboru požádal o opětovný rozbor vzorku papriky, který byl odebrán ze stejného půdního bloku lokálním odběrem jako vzorky předešlé, včetně vzorku značícího překročení limitů, vzorky přitom byly v souladu s normami zamrazeny a uskladněny v mrazicím boxu. Revizní rozbor vzorku papriky odebraného spolu s původními vzorky a uchovaného v souladu s normami, provedený toutéž akreditovanou laboratoří přitom prokázal dodržení limitní hodnoty olova, konkrétně byl obsah olova zjištěný ve vzorku 0,08mg/kg-1. K tomu dodal, že odborný pracovník této laboratoře uvedl, že zvýšená hodnota olova v jednom vzorku mohla být zapříčiněna vlivem prašnosti či zbytku půdy, popř. kamínkem obsahujícím olovo nacházejícím se v blízkosti vzorku před jeho odebráním, a mohlo tak dojít ke zkreslení výsledků tohoto rozboru. Dodal, že mohlo dojít i k dalším pochybením vedoucím k chybovosti daného rozboru. Upozornil, že žalovaný se s touto argumentací v žalobou napadeném rozhodnutí nikterak nevypořádal.
6. Dále uvedl, že předložil správním orgánům také rozbor y provedené v roce 2018 akreditovanou laboratoří ve vztahu k jím obhospodařovaným půdním bloků, z nichž byly v roce 2017 odebrány posuzované vzorky papriky. I z nich vyplývalo, že byly hodnoty splněny, což nasvědčuje tomu, že i v roce 2017 byly hodnoty v souladu s nařízením, neboť vyskytovalo-li by se v roce 2017 v půdě nadlimitní množství těžkých kovů, tato hodnota by pravděpodobně přetrvávala i po následující rok. Zdůraznil, že v roce 2017 tedy bylo jeho hospodaření skutečně ekologické a souladné s nařízením, splnil také podmínky § 15 odst. 6 písm. f) nařízení.

7. Dále namítal, že žalovaný ani SZIF se při posuzování, zda byl dodržen limit olova v paprice, nedržely zásady materiální pravdy. Upozornil, že ve správním řízení doložil několik dalších rozborů stejné plodiny provedených ve stejném roce, revizní rozbor vzorku odebraného spolu s původními vzorky a rozbor provedené v roce 2018 z dotčených půdních bloků, přičemž všechny tyto rozborů prokazovaly splnění limitu. Navíc doložil také relevantní vyjádření odborného pracovníka, dle něž mohla být zvýšená hodnota olova v paprice zapříčiněna vnějšími vlivy. Přesto však měly správní orgány za to, že byl z jejich strany skutkový stav věci zjištěn bez důvodných pochybností, a na základě toho rozhodly o zamítnutí žádosti. Správní orgány tedy dle žalobce postupovaly v rozporu s § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nepřihlížely ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a nezjišťovaly všechny rozhodné okolnosti svědčící v jeho prospěch i neprospěch. Správní orgány navíc porušily čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Odmítnutí ostatních testů s tím, že se musí zohlednit být jen jeden nevyhovující rozbor, totiž vedlo k faktickému vyloučení všech důkazů navržených v jeho prospěch a k přijetí závěru o skutkovém stavu toliko na základě jednostranných důkazů. Dodal, že měl-li žalovaný důvodné pochybnosti o splnění podmínky dle nařízení na základě jednoho rozboru vzorku rozporného s dalšími vzorky, měl splnění této podmínky hlouběji ověřit, nikoli automaticky žádost zamítnout.
8. Uzavřel, že v projednávané věci stojí vůči jednomu rozboru, který uvádí překročení limitu, celá řada rozborů prokazujících opačný závěr. Upozornil přitom na skutečnost, že se závěrem, že dalšími provedenými rozborů lze zpochybnit jediný kontrolní rozbor provedený ze strany SZIF, souhlasí i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“). Konkrétně odkázal na rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2017, č. j. 7 As 13/2017-45.
9. Konečně namítal, že sankce, které mu byly uloženy, lze považovat za formu správního trestu. Proto měly správní orgány při jejich ukládání vycházet ze stejných zásad a principů jako při správním trestání, především pak ze zásady *in dubio pro reo*. Uvedl, že konstatování žalovaného, že nesplnění podmínky § 15 odst. 6 písm. f) nařízení nemůže zhojit ani opakovaně provedený rozbor, je vyjádření čistě formálního postoje, který nezohledňuje riziko chybovosti pouhého jednoho rozboru a zcela opomíjí materiální hledisko věci. Postoj správních orgánů proto označil za přepjatý formalismus, k čemuž odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 7. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 34/09. Dodal, že účelem nařízení a celého řízení o poskytnutí dotace je, jak je ostatně uvedeno v žalobou napadeném rozhodnutí, podpořit hospodářství šetrné k složkám životního prostředí poskytujících základ pro produkci kvalitní zeleniny zabezpečující nejvyšší požadavek na bezpečnost potravin. Zároveň upozornil, že § 15 odst. 6 písm. f) nařízení zakotvuje povinnost zajistit rozbor vzorků zeleniny odebraných v příslušném kalendářním roce, nezakazuje takový rozbor provést znovu. Ani s tímto argumentem se však žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nevypořádal. Závěrem odkázal na rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2003, č. j. 7 A 195/2000-55, dle něž rozhodl-li správní orgán pouze na základě protokolu o autorizovaném měření, nelze z tohoto jediného důkazu, byla-li jeho objektivita a soulad s právními předpisy zpochybněna, učinit dostatečně prokazatelný závěr o skutečnosti, že subjekt porušil svou zákonnou povinnost.
10. Ve druhém žalobním bodě odmítl, že by nezajistil odběr vzorků půdy před každým výsevem či sadbou. Zopakoval, že den po zahájení kontroly na místě byla u něj zahájena rovněž kontrola ze strany Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (dále jen „kontrola ÚKZÚZ“), jež byla zaměřena na používání minerálních dusíkatých

hnojiv na jím obhospodařovaných zemědělských pozemcích. Uvedl, že z protokolu o kontrole ÚKZÚZ vyplývá, že v rámci ní předložil evidenci hnojení půdy, aktuální rozborů půdy na stanovení minerálního dusíku před výsevem/výsadbou a rozborů zeleniny na obsah těžkých kovů. Kontrolou ÚKZÚZ nebylo zjištěno žádné jeho pochybení, tj. bylo zjištěno, že podmínky, které jsou totožné s podmínkami vytýkanými žalovaným, byly dodrženy. Dodal, že z faktu, že při kontrole ÚKZÚZ předložil příslušné rozborů půdy, je zřejmé, že řádně zajistil odběr příslušných vzorků. Konstatoval, že pokud při kontrole na místě nebyly kontrolující osobě předloženy příslušné rozborů půdy, mohlo se tak stát zřejmě proto, že probíhaly dvě kontroly najednou, prováděné různými subjekty, při nichž měly být předloženy totožné rozborů půdy, omylem však zřejmě byly předloženy pouze jednomu kontrolnímu subjektu, a to ÚKZÚZ. Ani na tuto argumentaci žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nikterak nereagoval, proto je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

11. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené, jakož i prvostupňové rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na žalobou napadené rozhodnutí.
13. K *prvnímu žalobnímu bodu* zopakoval, že z protokolu o zkoušce č. 26608 (Protokol č. 19375/2017), podle něž byl zjištěn obsah olova překračující limitní hodnoty, vyplývá, že žalobce porušil podmínku stanovenou v § 15 odst. 6 písm. f) nařízení. Uvedl, že žalobce podpisem žádosti potvrdil, že se seznámil s podmínkami jednotlivých podopatření, v jejichž rámci dotaci žádal, a to včetně limitů obsahů těžkých kovů v zelenině. Jestliže žalobce očekával, že ke splnění limitu obsahu těžkých kovů je dostačující provedení rozboru většího počtu vzorků, a jestliže nevěděl, jaké limity jsou nařízením stanoveny, je evidentní, že se se všemi podmínkami neseznámil. To však jde výlučně k jeho tíži. Dodal, že předložení jiných rozborů papriky s hodnotou olova 0,08 mg/kg nic nemění na tom, že jedním měřením byl limit překročen.
14. K námitkám týkajícím se stanovení sankce uvedl, že nelze postupovat podle správního uvážení a hodnotit míru porušení, neboť míra porušení je zohledněna již v samotném nařízení. K tomu odkázal na § 30 odst. 2 písm. b) bod 4 nařízení a dodal, že se v projednávaném případě jednalo o natolik závažné porušení, že vedlo k zamítnutí dotace.
15. K tvrzení žalobce, že žádný právní předpis nezakazuje provedení revizního vzorku, konstatoval, že dle čl. 37 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014, v platném znění (dále jen „prováděcí nařízení Komise“), zahrnují kontroly na místě *měření plochy a ověřování kritérií způsobilosti, závazků a ostatních povinností pro plochy ohlášené příjemcem v rámci režimů podpory a/nebo opatření podpory uvedených v odstavci 1*. Uvedl, že SZIF kontaktoval akreditovanou laboratoř, která provedla v roce 2017 pět různých rozborů vzorků půdy žalobce, s dotazem, zda skutečně v jednom rozboru bylo zjištěno překročení hodnoty olova a zda by tato zvýšená hodnota mohla být způsobena vnějšími vlivy. Vedoucí této laboratoře na dotaz sdělil, že vzorek papriky dodaný žalobcem dne 20. 9. 2018, byl analyzován duplicitně, přičemž oba vzorky vykazovaly obsah olova menší než 0,08 mg/kg, a uvedl, že i mírné znečištění zeleniny půdou může mít za následek zvýšení obsahu olova ve vzorku. Laboratoř však není schopna prokázat, zda k takové nesrovnalosti skutečně došlo, ani zda je vzorek dodaný žalobcem dne 20. 9. 2018 skutečně vzorkem papriky odebraným dle protokolu o zkoušce ze dne 25. 9. 2017, uschovaným po celý rok v souladu s normami, jak tvrdí žalobce. Žalovaný dodal, že považuje za nepřekážné a

nepravděpodobné, že by se v případě revizního rozboru jednalo o stejný vzorek, resp. vzorek pocházející ze stejného kusu zeleniny, který byl žalobcem po dobu jednoho roku zamrazen. Tuto skutečnost toliko tvrdil žalobce, laboratoř ji nebyla schopna potvrdit. Konstatoval, že proto považuje protokol o revizním rozboru toliko za další rozbor, a zopakoval, že vyšším počtem provedených rozborů nelze nahradit plnění podmínek.

16. Ke *druhému žalobnímu bodu* konstatoval, že ke kontrole odběru a rozboru vzorků byly pro účely zjištění obsahu minerálního dusíku před každým výsevem nebo výsadbou předloženy protokoly o rozboru půdy provedené na všech dotčených dílech půdních bloků až dne 19. 10. 2017. Rozbory tak sice byly provedeny v roce 2017, nebyly však provedeny před výsevem nebo výsadbou, ale až po vegetačním období. Námitku tedy označil za nedůvodnou.
17. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

18. Na vyjádření žalovaného žalobce reagoval replikou. V ní nad rámec žalobní argumentace uvedl, že § 15 odst. 6 písm. f) nařízení výslovně neuvádí, že k jeho porušení dochází automaticky tím, že ze strany žadatele o dotaci bude předložen rozbor značící překročení limitů, přestože další rozbory prokazují opak. Uvedl, že pokud by měl postupovat dle vyjádření žalovaného, stačilo, aby příslušný vzorek zatajil a vše by bylo v pořádku. Takový přístup mu však není blízký. Dále trval na tom, že vzorek, z něž byl proveden revizní rozbor, pocházel ze stejného kusu papriky, který byl zamrazen. Uvedl, že dle svých interních předpisů (zejména Metodického pokynu pro odběr vzorků) provádí vždy odběr navíc, který zamrazí pro podobné případy. Nejedná se přitom o pouhé tvrzení, jak uvedl žalovaný, ale o zaběhlý interní postup, který dodržuje již řadu let.
19. K argumentaci žalovaného, že rozbory půdy zjišťující obsah minerálního dusíku nebyly provedeny před výsevem nebo výsadbou, ale až po vegetačním období, uvedl, že tato samotná skutečnost nemá vliv na kvalitu produktů a obsah chemických látek v nich. Dodal, že dle jeho zkušeností a předchozích rozborů půdy se obsah minerálního dusíku v půdě nijak zásadně nemění, a proto vycházel z dřívějších rozborů a podle toho nastavil agronomické procesy. Pokud by takové nastavení bylo chybné, projevilo by se to v rozbořech vypěstovaných produktů, k čemuž nedošlo. Nedošlo tak k žádnému pochybení, které by ohrozilo kvalitu či složení produktů. Uzavřel, že i kdyby bylo soudem shledáno pochybení v tomto postupu, dle § 27 odst. 2 písm. b) nařízení přichází v úvahu pouze sankce spočívající ve zkrácení dotace o 10 %. Toto případné pochybení tedy neopравňuje rozhodnout o zamítnutí žádosti.

V. Posouzení věci Městským soudem

20. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce zejména zdůraznil, že nebyl zjištěn skutkový stav, vždy vystupuje na podporu životního prostředí a jediný rozbor způsobil neposkytnutí dotace. Žalovaný mj. konstatoval, že nebyly splněny podmínky nařízení EU, proto dotace nemohla být poskytnuta. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť jsou z větší části součástí spisového materiálu žalovaného, z něhož při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vychází. Důkazy, které nejsou součástí správního spisu (Metodický pokyn: Odběr vzorků zemědělské produkce určených k deponaci) soud neprovedl, neboť jej shledal nadbytečným pro posouzení věci.

21. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Podstatou sporu je zejména posouzení, zda byla žádost zamítnuta v souvislosti s překročením limitní hodnoty olova ve vzorku papriky roční v souladu s právními předpisy, či nikoli.
23. Skutkový stav věci byl mezi stranami řízení nesporný, proto jej soud ze správního spisu pouze ověřil.
24. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
25. Podle § 15 odst. 6 písm. e) nařízení v rozhodném znění *žadatel na dílu půdního bloku s druhem zemědělské kultury standardní orná půda zařazeném do titulu integrovaná produkce zeleniny, na který v příslušném kalendářním roce podává žádost o poskytnutí dotace, provede každoročně odběr jednoho vzorku z každého pěstovaného podporovaného druhu zeleniny z každých započatých 20 hektarů dílů půdních bloků způsobilých pro poskytnutí dotace podle § 2 písm. c) bodu 1; žadatelé, kteří pěstují některý podporovaný druh zeleniny na výměře menší než 0,5 hektaru, přičemž souhrnná výměra dílů půdních bloků s druhem zemědělské kultury standardní orná půda zařazených do tohoto titulu nepřesáhne 5 hektarů, odebírají pouze jeden vzorek z převládajícího podporovaného druhu zeleniny podle výměry a podle písm. f) téhož ustanovení zajistí každoročně rozbor vzorků zeleniny odebraných v příslušném kalendářním roce podle písmene e) osobou odborně způsobilou, která má osvědčení o akreditaci podle § 16 zákona o technických požadavcích na výrobky, za účelem stanovení a zjištění dodržení limitu obsahu všech chemických látek uvedených v části A až C přílohy č. 12 k tomuto nařízení a uchovává záznamy o výsledcích rozborů minimálně po dobu 10 kalendářních let následujících po kalendářním roce, ve kterém byl rozbor proveden.*
26. Dle přílohy č. 12 části B nařízení *Maximální obsah těžkých kovů v zelenině, při jehož překročení dojde k neposkytnutí dotace je tento maximální obsah olova v paprice 0,1 mg/kg.*
27. Podle § 15 odst. 6 písm. c) nařízení v rozhodném znění *Žadatel na dílu půdního bloku s druhem zemědělské kultury standardní orná půda zařazeném do titulu integrovaná produkce zeleniny, na který v příslušném kalendářním roce podává žádost o poskytnutí dotace, zajistí prostřednictvím osoby odborně způsobilé, která má osvědčení o akreditaci podle § 16 zákona o technických požadavcích na výrobky, před každým výsevem nebo výsadbou podporovaného druhu zeleniny na dílu půdního bloku odběr vzorku půdy a jeho rozbor za účelem zjištění obsahu minerálního dusíku.*
28. Soud o žalobě uvažil takto:
29. Soud nevešel na argumentaci *prvního žalobního bodu.*
30. Předně soud posuzoval, zda není žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, a to jak k žalobním námitkám žalobce, tak z úřední povinnosti. Žalobou napadené rozhodnutí přitom nepřezkoumatelným neshledal. Povahu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů, resp. soudů, vymezila ustálená judikatura NSS. Podle této judikatury jsou nepřezkoumatelná taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se soud, potažmo správní orgán, řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudky NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73 či ze dne

14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný zabýval v dostatečném rozsahu odvolacími námitkami žalobce. Zde je na místě připomenout, že úkolem správního orgánu v rozhodnutí o odvolání není vypořádat se s každým jednotlivým odvolacím argumentem, vytvoří-li vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jeho závěrů je sama o sobě dostatečná. Pokud tedy žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nereagoval na každý konkrétní odvolací argument žalobce, nezakládá tato skutečnost vzhledem k ucelené argumentaci žalovaného nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobou napadené rozhodnutí není ani nesrozumitelné (viz § 76 odst. 1. písm. a) s. ř. s.), neboť jeho odůvodnění svědčí o skutkových a právních důvodech, které vedly žalovaného k vydání rozhodnutí a je srozumitelné, výrok není rozporný s odůvodněním, výrok má oporu v zákoně (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29). Nesouhlas žalobce se způsobem vypořádání odvolacích námitek nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu nepůsobuje (viz analogicky rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013-30 či ze dne 6. 12. 2016, č. j. 7 As 179/2016-37).

31. Soud nesouhlasí ani s tvrzením žalobce, že nebyl překročen limit obsahu olova v paprice, že hodnoty stanovené v nařízení byly dodrženy a byly tak splněny podmínky pro poskytnutí dotace. Mezi stranami není nikterak sporné, že žalobce předložil při kontrole na místě pět rozborů vzorků papriky provedených v roce 2017, z čehož čtyři rozborů prokazovaly hodnotu olova obsaženého v jím zkoumaných vzorcích papriky nižší než 0,1 mg/kg, pátý rozbor však prokázal hodnotu olova u jím zkoumaného vzorku papriky v hodnotě 0,19 mg/kg. Vzhledem k tomu, že příloha č. 12 část B nařízení stanoví, že pokud obsah olova v paprice překročí 0,1 mg/kg, dojde k neposkytnutí dotace, je zcela zřejmé, že SZIF rozhodl o zamítnutí žádosti v souladu s nařízením, a žalovaný zcela správně žalobou napadeným rozhodnutím postup SZIF potvrdil. Nic na tom nemění ani žalobcem v žalobě, jakož i v průběhu správního řízení, uváděné a dokládané skutečnosti.
32. K tvrzení žalobce, že překročení limitu olova v testovaném vzorku papriky mohlo být dáno chybou rozboru, příp. vnějšími vlivy (kamínkem, prašností apod.) soud uvádí, že taková možnost sice není vyloučena, ostatně to připustil také žalovaný, není ale nikterak prokázáno, že by tato možnost v projednávaném případě skutečně nastala.
33. Tuto skutečnost neprokazuje ani žalobcem předložený revizní rozbor, který byl dle žalobcova tvrzení proveden ze vzorku papriky, který byl odebrán ze stejného půdního bloku jako vzorek, který obsahoval nadlimitní hodnotu olova, a byl skladován zamražený v souladu s normami. Soud k tomu uvádí, že tento revizní rozbor, dle něž hodnota olova v testovaném vzorku papriky byla nižší než 0,08 mg/kg, byl akreditovanou laboratoří vypracován dne 20. 9. 2018, zatímco předchozí předložené rozborů dne 26. 9. 2017. Ač je sice možné, že se skutečně jednalo o vzorek papriky odebraný spolu s původně testovanými vzorky, není ani vyloučeno, že se jedná o vzorek zcela jiný. Navíc pokud chtěl žalobce revizním rozbohem prokázat, že byl konkrétní jeden rozbor (rozbor vzorku prokazující nadlimitní obsah olova) chybný, a že tento vzorek ve skutečnosti nadlimitní hodnotu olova neobsahoval, musel by revizní posudek testovat právě tento konkrétní vzorek papriky, u něhož byla původním posudkem zjištěna zvýšená hodnota olova. Jinak se totiž, i kdyby se jednalo o vzorek papriky odebraný za stejných podmínek jako původně testované vzorky a uchovávaný mrazem v souladu s normami, jedná o pouhý další rozbor dalšího vzorku papriky, který nevykázal nadlimitní hodnoty. Takové rozborů žalobce již předložil k žádosti čtyři. Z vyjádření pracovníka akreditované laboratoře ze dne

11. 5. 2021 vyplynulo, že akreditovaná laboratoř nedisponovala žádnými dalšími informacemi ohledně vzorku dodaného k reviznímu rozboru. Nebylo tedy jakkoli prokázáno, že by se jednalo o totožný vzorek papriky, jak je uvedeno výše. Ostatně to žalobce v žalobě pouze tvrdil, že revizní rozbor posuzoval vzorek papriky odebraného spolu s původně posuzovanými vzorky a uchovaného v souladu s normami, až v doplnění žaloby tvrdil, že revizní rozbor zkoumal stejný vzorek, resp. pocházející ze stejného kusu zeleniny, jako vzorek obsahující nadlimitní hodnoty olova. Tuto skutečnost však, jak již bylo uvedeno, žalobce nikterak neprokázal. Bylo přitom na žalobci, aby si pro svá tvrzení obstaral podklady, žalobce však nepředložil nic, co by totožnosti revizně zkoumaného a předmětného původně posuzovaného vzorku dokazovalo.

34. Chybovost rozboru vzorku vykazujícího nadlimitní obsah olova neprokazují ani rozborů půdních bloků provedené v roce 2018 akreditovanou laboratoří tak, jak byly žalobcem předloženy. Z nich sice opravdu vyplývá, že v roce 2018 nevykazovaly tyto rozborů nadlimitní množství olova, nelze z této skutečnosti bez dalšího dovodit, že tomu tak nebylo ani v roce 2017, jak to činí žalobce. Žalobce své tvrzení, že vyskytovalo-li by se v roce 2017 v půdě nadměrné množství olova, bylo by tomu tak i v roce následujícím, opět ničím nepodložil. Pouhé tvrzení žalobce přitom nelze brát jako důkaz o chybovosti předmětného rozboru vzorku papriky.
35. Pro úplnost soud dodává, že se žalovaný k reviznímu rozboru vyjádřil na str. 5 a 6 žalobou napadeného rozhodnutí, není tedy pravdou, že by na námitku chybovosti rozborů nereagoval.
36. Soud nevešel ani na žalobcovu námitku, že správní orgány postupovaly v rozporu se zásadou materiální pravdy. Jak bylo výše uvedeno, z podkladů (rozborů) předložených žalobcem při kontrole na místě, zcela jasně vyplývalo, že v jednom případě byl překročen limit, stanovený nařízením pro obsah olova v paprice, jehož překročení vede k nepřiznání dotace. Stejně, jako nebylo pochyb o tom, že v ostatních čtyřech případech rozebírané vzorky limit nepřekračovaly, nebylo pochyb ani o tom, že právě tento jeden vzorek jej nesplňoval. Ani žalobcem následně předkládané výše uvedené tvrzení a důkazy neprokázaly chybovost rozboru, z něhož překročení limitní hodnoty olova v jednom testovaném vzorku vyplynulo. Správní orgány přitom k těmto podkladům přihlédly (viz str. 5 a 6 žalobou napadeného rozhodnutí), avšak vyhodnotily, že tyto podklady a tvrzení nic nemění na zjištěném skutkovém stavu. A s tímto závěrem soud souhlasí, jak je vysvětleno výše. Skutečnost, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti bylo podloženo „pouze“ jedním nevyhovujícím rozbořem, neznamená, že správní orgány odmítly zohlednit ostatní, vyhovující, rozborů, jak tvrdil žalobce. Správní orgány tyto ostatní rozborů zohlednily, tyto rozborů však nic neměnily na tom, že ze strany žalobce došlo k překročení nařízením stanoveného limitu pro obsah olova v paprice, byť toto překročení vyplývalo pouze z jednoho rozboru. Z nařízení nikterak neplyne, že by překročení limitu mělo být prokázáno vícero rozborů či vícero vzorků. Dle soudu rozhodně nelze zhojit jedno překročení limitů tím, že ve vícero případech limity překročeny nejsou, provedené rozborů se vztahovaly vždy k jinému vzorku papriky, proto čtyři vyhovující „nepřeváží“ jeden nevyhovující. Žalovanému tedy nevznikly žádné důvodné pochybnosti o nesplnění podmínek nařízení. Z uvedených důvodů soud neshledal ani porušení čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy.
37. K odkazu žalobce na rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2017, č. j. 7 As 13/2017-45 soud uvádí, že s jeho závěry souhlasí. Z žalobcem citované pasáže rozsudku NSS, že: „pokud měl stěžovatel

pochyby o provedeném laboratorním rozboru potravin, pak mu nic nebránilo, aby (...) požádal o odběr vzorku pro odborný posudek a nechal si provést rozbor tohoto vzorku jinou laboratoří. Tímto způsobem by mohl relevantně zpochybnit výsledky rozborů provedených v rámci úředních kontrol. Stěžovatel však tuto možnost nevyužil.“ dle zdejšího soudu vyplývá, že případný rozbor totožné konkrétní potravin, který přinese opačné výsledky, než původní rozbor téže potravin, může relevantně zpochybnit výsledek původního rozboru. V projednávaném případě však nebylo ze strany žalobce jakkoli prokázáno, že by byl proveden rozbor stejné konkrétní potravin (myšleno nikoli jakékoli papriky, ale papriky, z níž byl odebrán vzorek, který dle rozboru obsahoval nadlimitní hodnotu olova). Žalobce tedy nepředložil nic, co by pravdivost předmětného rozboru zpochybnilo.

38. Soud dále odmítá, že by správní orgány měly v projednávaném případě v souladu se zásadou *in dubio pro reo* rozhodnout ve prospěch žalobce a dotaci mu přiznat. Jak je výše uvedeno, v projednávaném případě žádné pochybnosti o překročení limitní hodnoty ve vzorku papriky nevznikly.
39. Závěrem soud uvádí, že se neztotožnil ani s námitkou přepjatého formalismu. Soud souhlasí s žalobcem i žalovaným, že účelem nařízení a jím se řídících řízení o poskytnutí dotací je podpořit hospodářství šetrné k složkám životního prostředí poskytujících základ pro produkci kvalitní zeleniny zabezpečující nejvyšší požadavek na bezpečnost potravin. Právě proto však je třeba pečlivě dbát na dodržení veškerých limitů obsahu látek, které jsou nařízením stanoveny. Není a nemůže být přepjatým formalismem, když je prokazatelné překročení limitu hodnoty látky v potravině v takové míře, že s ním nařízení spojuje následek v podobě neposkytnutí dotace, skutečně důvodem k neposkytnutí dotace (zamítnutí žádosti o dotaci).
40. Pokud se týká žalobcova argumentu, že nařízení nezakazuje provést rozbor dle § 15 odst. 6 písm. f) nařízení znovu, soud s ním sice souhlasí, ale zároveň jej shledává pro věc irelevantním. Správní orgány neodmítly zohlednit revizní rozbor proto, že by snad nebylo možné jej provést, nýbrž proto, že nebylo zřejmé, že se jedná o rozbor stejného vzorku papriky. Stejně tak lze obecně souhlasit se závěry žalobcem uváděného rozsudku NSS ze dne 21. 10. 2003, č. j. 7 A 195/2000-55, nicméně je nelze na projednávaný případ aplikovat, neboť objektivita rozboru, z něhož vyplynulo překročení limitu dle nařízení, nebyla zpochybněna a nebyl zpochybněn ani jeho soulad s právními předpisy.
41. Soud nevešel ani na *druhý žalobní bod*. Žalobce nikterak nepopíral, že SZIF předložil ke kontrole pro účely zjištění obsahu minerálního dusíku před každým výsevem nebo výsadbou protokoly o rozboru půdy provedeného až po vegetačním období. Naopak tuto informaci ve své replice k vyjádření žalovaného k žalobě potvrdil s tím, že tato skutečnost nemá vliv na kvalitu jeho produktů a že se obsah minerálního dusíku v půdě nijak zásadně nemění, protože vycházel z dřívějších rozborů. Zároveň uváděl, že takový postup nebyl chybný, neboť se negativně neprojevil na rozborech vypěstovaných produktů. Ač v protokolu o kontrole ÚKZÚZ ze dne 13. 12. 2017, na který žalobce odkazoval, je sice uvedeno, že: „*Při kontrole byla předložena evidence hnojení, aktuální rozbor půdy na stanovení obsahu dusíku před výsevem/výsadbou a rozbor zeleniny na obsah těžkých kovů (limity dodrženy)*“, nelze pouze z tohoto usuzovat, že žalobce předložil ÚKZÚZ opravdu rozbor půdy na stanovení obsahu dusíku před výsevem nebo výsadbou, zvláště když sám žalobce tuto skutečnost v replice vyvrátil. Ostatně i kdyby tak učinil, nebyl dán důvod, aby tyto nepředložil i SZIF. Žalobce tedy prokazatelně porušil povinnost danou § 15 odst. 6 písm. c) nařízení. Soud dodává, že výše sankce (zkrácení dotace) je v případě tohoto

porušení v projednávané věci irrelevantní, neboť bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti, a tedy úplném nepřiznání dotace, z výše uvedených důvodů.

VI. Závěr a náklady řízení

42. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 16. listopadu 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu